

Sygn. akt II S 31/14

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Edward Stelmasik (spr.)

Sędziowie: SSA Cezariusz Baćkowski

SSA Witold Franckiewicz

Protokolant Anna Turek

po rozpoznaniu w sprawie **T. A. (1)**

podejrzanemu o przestępstwo z art. 370 § 1 k.k.

skargi wniesionej przez obrońcę podejrzanego

z dnia 27 sierpnia 2014 r. na przewlekłość postępowania przygotowawczego w sprawie VI Ds. 74/09 nadzorowanej przez Prokuraturę Okręgową we Wrocławiu

na podstawie art. 12 p. 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (D.U. z 2004/179/1843 z późn. zmianami)

p o s t a n a w i a

oddalić skargę.

UZASADNIENIE

I. Ustalenia dotyczące przebiegu postępowania przygotowawczego nadzorowanego przez Prokuraturę Okręgową we Wrocławiu w sprawie VI Ds. 74/09, w której jednym z podejrzanych jest T. A. (1).

1. W 2009 r. funkcjonariusze Wydziału (...) we W. powzięli informacje o okolicznościach świadczących, że osoby sprowadzające do Polski samochody z zagranicy mogą dopuszczać się przestępstw podatkowych a także fałszerstw dokumentów dotyczących nabycia tych pojazdów. W sprawie tej w dniu 9 lipca 2009 r. zostało wszczęte dochodzenie, które z czasem stało się śledztwem nadzorowanym przez Prokuraturę Okręgową we Wrocławiu. Aktualnie śledztwo to ma sygnaturę VI Ds. 74/09. Do chwili obecnej śledztwem tym objęto 146 podejrzanych.

2. Jednym z tych podejrzanych jest skarżący T. A. (1). W 2010 r. organy ścigania powzięły wątpliwość, co do rzetelności dokumentów obrazujących zakup przez tego podejrzanego na terenie RFN 2 M., a mianowicie::

a) umowy kupna M. (...) nr rej.(...) w Polsce, zakupionego w D. 12.01.2007 r. a zarejestrowanego w Wydziale Komunikacji Miasta W. na skutek wniosku złożonego przez podejrzanego T. A. (1) 7.02.2007 r.

b) umowy kupna M. (...) nr VIN (...) z dnia 12.06.2009 r. przedstawionej w okresie od 13.05.2009 r. do 24.06. 2009 r. w Urzędzie Miasta W. i Urzędzie Skarbowym we W. w trakcie postępowania rejestracyjnego oraz podatkowego.

Na podstawie wyników czynności operacyjnych oraz w oparciu o dokumenty zgromadzone w Wydziale Komunikacji Miasta W. a także otrzymane dokumenty dotyczące tych pojazdów prokurator Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu

przedstawił w dniu 01 grudnia 2010 r. skarżącemu postanowienie noszące datę 30.11.2010 r. o przedstawieniu zarzutów popełnienia 2 przestępstw, a mianowicie tego, że:

I. w okresie pomiędzy 07 września 2006 r. a 07 lutego 2007 r. w nieustalonym miejscu i we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu użycia za autentyczną, podrobił umowę kupna sprzedaży samochodu M. (...) nr VIN (...) z dnia 12 stycznia 2007 r. w ten sposób, że na druku umowy wpisał fikcyjne dane dotyczące rzekomego sprzedającego B. W. oraz swoje dane jako kupującego, a także podpisał się na niej jako kupujący, zaś nieustalona osoba podpisała się za sprzedającego, nadając umowie pozory autentyczności, gdyż w rzeczywistości samochód nabył od innej osoby, po czym tak podrobioną umową posłużył się przed Urzędem Celnym we W., Urzędem Skarbowym we W. oraz w Wydziale Komunikacji Urzędu Miejskiego we W. podczas procedury rejestracji pojazdu,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

II. w okresie pomiędzy 13 maja 2009 r. a 24 czerwca 2009 r. w nieustalonym miejscu i we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu użycia za autentyczną, podrobił umowę kupna sprzedaży samochodu M. (...) nr VIN (...) z dnia 12 czerwca 2009 r. w ten sposób, że na druku umowy wpisał fikcyjne dane dotyczące rzekomego sprzedającego J. S. oraz swoje dane, jako kupującego, a także podpisał się na niej, jako kupujący zaś nieustalona osoba podpisała się za sprzedającego, nadając umowie pozory autentyczności, gdyż w rzeczywistości samochód nabył od innej osoby, po czym tak podrobioną umową posłużył się przed Urzędem Celnym we W., Urzędem Skarbowym we W. oraz za pośrednictwem pełnomocnika P. P. w Wydziale Komunikacji Urzędu Miejskiego we W. podczas procedury rejestracji pojazdu

to jest o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.

Tego dnia podejrzany złożył przed prokuratorem wyjaśnienia dotyczące postawionych mu zarzutów (k. 55-60 – Tom 231).

W tym samym roku, a konkretnie 7 grudnia 2010 r. Prokurator Okręgowy wydał wobec podejrzanego postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym przez zajęcie 2.500 zł. na poczet grożącej mu grzywny, którą jednak 10 marca 2011 r. uchylił, uwzględniając zażalenie obrońcy tego podejrzanego (k. 63-65 a).

3. Kolejne czynności śledcze w tej sprawie, wiążące się z osobą podejrzanego T. A. (1) przeprowadzono dopiero po upływie blisko 3 lat.

1) Mianowicie – najpierw 30 listopada 2013 r. wystąpiono z wnioskiem do organów ścigania RFN o udzielenie pomocy prawnej przez przesłuchanie 2 świadków oraz dostarczenie dokumentów dotyczących obu w/w zakwestionowanych umów kupna 2 przedmiotowych M. (patrz: wniosek z dnia 30 grudnia 2013 r. o udzielenie pomocy prawnej w sprawie karnej – Tom 231, numeracja trudna do ustalenia, albowiem jest to k. 8 po karcie 77). Zauważa Sąd Apelacyjny, że Strona Niemiecka bardzo rzetelnie odniosła się do przedmiotowego wniosku. Nadesłano niemalże pełną dokumentację obrazującą „historię” obu przedmiotowych M.. Pewne problemy występują jedynie z wnioskiem, co do przesłuchania 2 świadków (k. 1 – 226, ale po karcie N.77).

2) Kolejną czynnością przeprowadzoną po upływie ponad 3 lat było wysłanie 4.02.2014 r. zapytania o karalność (k. 66).

3) Trzecią czynnością było drugie przesłuchanie podejrzanego T. A. (1) na okoliczność tych samych 2 zarzutów, jakie postawiono mu 30.11.2010 r. (przesłuchanie z dnia 11.03.2014 r. – k. 69-70).

4) Kolejnymi udokumentowanymi czynnościami były przesłuchania w dniu 23.04.2014 r. świadka P. P. (k. 72) oraz w dniu 12.06.2014 r. świadka M. M. (k. 76-77)

5) Ponadto podjęto w dniu 28.04.2014 r. próbę przesłuchania w charakterze świadka A. Ł., wysyłając stosownie wezwanie (k. 73-74).

II. Przedstawienie skargi obrońcy podejrzanego T. A. (1) na przewlekłość postępowania przygotowawczego w/w sprawie VI Ds. 74/09

1. Na wstępie zauważyć należy, iż w związku z postanowieniem zarzutów popełnienia 2 w/w przestępstw podejrzany T. A. już w dniu 1 grudnia 2010 r. ustanowił obrońcę w prowadzonym przeciwko niemu śledztwie w osobie adw. A. P. (k. 57 – T. 231).

2. Obrońca ten wniósł w dniu 27.08.2014 r. skargę na tok prowadzonego śledztwa, wnosząc o (zacytowano w dosłownym brzmieniu):

„1. stwierdzenie przewlekłości postępowania przygotowawczego dot. podejrzanego T. A. (1);

2. zasądzenie na rzecz T. A. (1) kwotę 2.000 zł.”

3. Skargę powyższą uznano za niezasadną chociaż zauważyć należy, iż postępowanie przygotowawcze w odniesieniu do T. A. trwa niepokojąco długo. Przed podaniem argumentów uzasadniających powyższe stanowisko, przedstawić należy powody, dla których uznał Sąd Apelacyjny, iż jest właściwym do rozpoznania przedmiotowej skargi. Zważyć należy, iż przepis art. 4 p. 5 ustawy z 2004 r. o skardze stanowi, że w sytuacji, gdy skarga dotyczy przewlekłości postępowania przygotowawczego, właściwym do jej rozpoznania jest sąd przełożony nad sądem, który byłby rzeczowo właściwy do rozpoznania sprawy. Gdyby wobec tego uwzględnić jedynie treść zarzutów, postawionych dotychczas T. A., wówczas wydaje się być oczywistym, iż właściwym do rozpoznania przedmiotowej skargi byłby Sąd Okręgowy we Wrocławiu. Przeciwnie sprawy o czyny z art. 270 § 1 kk należą do właściwości sądu rejonowego (patrz: art. 24 i 25 kpk). Tym zapewne kierował się obrońca, adresując przedmiotową skargę do Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Przedmiotową skargę prokurator przesłał jednak do Sądu Apelacyjnego. Kwestii tej wprawdzie bliżej nie wyjaśnił, to jednak dorozumiewać się należy, iż w dalszym ciągu uważa, że znajdzie dowody wskazujące na fakt popełnienia przez podejrzanego zarzuconych oszustw w związku z przynależnością do zorganizowanej grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 § 1 kk.

Być może u podstaw stanowiska prokuratora legło także przekonanie, iż właściwość rzeczowa Sądu Okręgowego we Wrocławiu do rozpoznania sprawy będzie oparta na przesłance z art. 34 § 1 kpk. W konsekwencji Sąd Apelacyjny przyjął do rozpoznania przesłaną skargę.

3. Wracając do meritum sprawy, jeszcze raz powtórzyć należy stanowisko wcześniej wyrażone, że przedmiotową skargę uznano za niezasadną. Prezentując taki pogląd nie traci Sąd Apelacyjny z pola widzenia faktu, że postępowanie przygotowawcze prowadzone w sprawie VI Ds. 74/09 w stosunku do T. A. (1) trwa już blisko 4 lata. Zważyć jednak należy, iż organy ścigania miały od początku podstawy do podejrzeń, że T. A. funkcjonuje w strukturach zorganizowanej grupy przestępczej, uchylającej się od opodatkowania prowadzonej sprzedaży samochodów pod szyldem A. G. (...). Podejrzanie powyższe o tyle było uzasadnione, że T. A. (1), tak jak i inne osoby funkcjonujące pod szyldem A. G. (...), w trakcie rejestrowania sprowadzonych M. posłużył się sfalszowanymi umowami kupna samochodów. Postępowaniem karnym oprócz skarżącego objęto nadto blisko 150 innych podejrzanych. O rozmiarach przeprowadzonych czynności procesowych świadczy fakt zgromadzenia dowodów w ponad 350 tomach akt. Jest więc zrozumiałym, że dopiero po upływie 3 lat od postawienia zarzutów doszedł prokurator do przekonania, iż T. A. (1) nie funkcjonował w strukturach zorganizowanej grupy przestępczej, stąd dopiero 30 grudnia 2013 r. zdecydował się na przeprowadzenie wobec niego końcowych czynności dowodowych. Na marginesie zauważyć należy, iż w przekonaniu Sądu Apelacyjnego można było dowody te zrealizować już wcześniej i równocześnie poszukiwać dowodów wspierających tezę o przynależności tego oskarżonego do grupy przestępczej. Zwłoka w wykonaniu tych dowodów nie wyczerpuje jednak znamion przewlekłości postępowania przygotowawczego w rozumieniu art. 2 ustawy z 2004 r. o skardze Nie bez znaczenia przy jej ocenie była i ta okoliczność, że przedmiotowy stan nie wywołał żadnych ujemnych konsekwencji w sytuacji życiowej skarżącego T. A.. W skardze okoliczności takich, bowiem nie przedstawiono.

W konsekwencji skargę powyższą, jako niezasadną, Sąd Apelacyjny oddalił.